

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

13416 *Llei 7/2012, de 29 d'octubre, de modificació de la normativa tributària i pressupostària i d'adequació de la normativa financera per a la intensificació de les actuacions en la prevenció i lluita contra el frau.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Esta llei conté una sèrie de mesures dirigides a la prevenció i lluita contra el frau fiscal. La realitat social i econòmica en un escenari de crisi i d'austeritat pressupostària fa del frau fiscal hui, si és possible, una figura més reprotxable que mai. Al seu torn, l'evolució dels comportaments fraudulents i l'experiència acumulada en l'aplicació de la normativa tributària, després de l'entrada en vigor de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, permeten una reforma amb perspectiva suficient com per a col·locar el nostre sistema legal a l'avantguarda de la lluita contra el frau.

Estos objectius es perseguixen amb una bateria de mesures noves dissenyades per a impactar directament en nínxols de frau detectats com a origen d'importants detraccions d'ingressos públics, però també amb altres mesures que tendixen a perfeccionar les normes que garantixen el crèdit tributari a fi d'actualitzar-les o d'aclarir-ne la correcta interpretació amb la finalitat d'incrementar la seguretat jurídica del nostre sistema tributari i evitar litigis innecessaris. Un sistema més coherent tècnicament i més predictable contribuïx a aconseguir més eficàcia i menys litigiositat, la qual cosa, al seu torn, permet alliberar recursos per a aconseguir un control més gran de les defraudacions potencials.

Finalment, cal destacar una sèrie de mesures que s'incorporen a l'ordenament de forma nova i amb una clara vocació en la lluita contra el frau, entre estes hi ha la possibilitat d'adopció de mesures cautelars vinculades a supòsits de presumptes delictes contra la hisenda pública, així com la investigació patrimonial associada a estes, la limitació de pagaments en efectiu o l'establiment de noves obligacions d'informació sobre béns i drets situats en l'estranger.

II

L'actuació en frau de la hisenda pública consistent a repartir el patrimoni existent, una vegada nascut el deute, als socis a través d'operacions de preliquidació per a deixar pas a una liquidació formal amb una quota insignificant, si no inexistent, fa aconsellable incrementar a este efecte el valor de la quota de liquidació del soci successor en el deute tributari que opera com a límit de la seua responsabilitat. Amb este fi es regula expressament l'abast del límit de la responsabilitat del dit soci en el deute tributari de les persones jurídiques o entitats dissoltes o liquidades que limiten la responsabilitat patrimonial dels socis, tant en la successió del deute tributari com de les sancions, si és el cas.

Així mateix, cal modificar el sistema de successió de les entitats amb personalitat jurídica per a donar cobertura jurídica en la llei a la successió d'entitats jurídicopúbliques, en les quals també es produïx la subrogació mercantil tradicional. Amb eixe propòsit, s'hi

inclouen de manera explícita com a susceptibles de successió tributària qualsevol classe de societats i entitats amb personalitat jurídica que tinguen la condició de successores i beneficiàries.

D'altra banda, la reforma pretén aclarir les implicacions derivades de la naturalesa jurídica del responsable tributari, que no ha de ser identificat amb un subjecte infractor, sinó com a obligat tributari en sentit estricte, encara que responga també de les sancions tributàries imposades al subjecte infractor. Entre les modificacions que pretenen significar esta situació jurídica, dins del règim jurídic sancionador s'establix un sistema de reducció de les sancions a imposar per conformitat i pagament immediat. En relació amb la reducció de conformitat, en cas de concurrència d'una situació de responsabilitat respecte de la sanció, es modifica la norma per a oferir al responsable la possibilitat que pugua donar la seua conformitat amb la part de deute derivat procedent d'una sanció en seu del deutor principal i beneficiar-se de la reducció legal per conformitat. Així mateix, es reconeix al responsable l'eventual reducció per pagament immediat del seu propi deute.

S'introdueix un nou supòsit de responsabilitat subsidiària, destinat a facilitar l'acció de cobrament contra els administradors de les empreses que, faltades de patrimoni però amb activitat econòmica regular, duguen a terme una activitat recurrent i sistemàtica de presentació d'autoliquidacions formalment però sense ingrés per determinats conceptes tributaris amb ànim de defraudació.

S'elimina la possibilitat d'ajornaments o fraccionaments dels crèdits contra la massa en les situacions de concurs per a evitar la postergació artificial de la pagament del crèdit públic com a conseqüència de la simple sol·licitud d'ajornament o fraccionament.

Es millora la redacció de la norma en la determinació del *dies a quo* de l'inici del còmput dels terminis de prescripció en els supòsits de responsabilitat solidària en què el fet habilitant per a apreciar-la concórrega després de l'endemà de la finalització del període voluntari del deutor principal.

A més, s'aclarix el règim jurídic que regula la interrupció del còmput del termini de prescripció del dret de l'Administració a determinar el deute tributari per mitjà de l'oportuna liquidació respecte de determinades obligacions tributàries quan l'acció de l'Administració es dirigisca originàriament respecte d'una altra obligació tributària distinta com a conseqüència de la presentació d'una declaració incorrecta per part de l'obligat tributari.

D'altra banda, es modifica el moment en què es reinicia el termini de prescripció interromput per la declaració de concurs perquè coincidisca amb el moment en què l'Administració recupera les seues facultats d'autotutela executiva, i s'introdueix una millora estrictament tècnica per a dotar de seguretat jurídica les relacions de la hisenda pública amb els deutors concursats.

Així mateix, s'aclarixen els efectes de la suspensió del còmput del termini de prescripció per litigi, concurs i altres causes legals, i s'explicita que els efectes de l'esmentada suspensió s'estenen a tots els obligats tributaris.

Respecte a les mesures cautelars, es modifica el precepte per a permetre la seua adopció en qualsevol moment del procediment quan s'estime, si és el cas, la concurrència dels pressupostos establits en el mateix precepte.

D'altra banda, i atés que la pràctica i l'anàlisi dels resultats posen de manifest que és necessari adoptar mesures que permeten facilitar al jutge l'exercici de la seua funció jurisdiccional, permetent-li prendre decisions en l'àmbit de les mesures cautelars sobre la base d'un treball previ d'investigació acompanyat d'una valoració dels òrgans de l'Agència Tributària de per què es donen les circumstàncies que, al seu parer, determinen la conveniència d'adoptar una mesura cautelar, es modifica la norma en este sentit amb la finalitat d'avançar en la lluita contra el frau més agreujat, plantejant, en primer lloc, la modificació de les mesures cautelars en expedients per delictes fiscals, considerant el seu caràcter de mesures excepcionals i provisionals que només pretenen sotmetre a la decisió jurisdiccional, de manera tan immediata com siga possible, el bloqueig d'un patrimoni la disponibilitat del qual, de resultes del procés penal, és qüestionada en virtut dels fets acreditats que permeten l'adopció de la mesura cautelar administrativa, havent de ressaltar-se que la possibilitat d'adoptar mesures cautelars també s'estén a altres

supòsits en què la investigació judicial no tinga el seu origen en actuacions de comprovació i investigació desenrotllades per l'Administració tributària. La modificació es complementa, per a dotar de més seguretat jurídica l'actuació de la hisenda pública, amb un mandat legal a l'Agència Tributària per a la investigació patrimonial dels subjectes afectats o relacionats amb un procés per delictes contra la hisenda pública.

A més, per a combatre determinades conductes fraudulentades en seua recaptatòria consistents en la despatrimonialització d'una societat, s'establix la prohibició de disposició dels béns immobles de societats les accions o participacions de les quals hagen sigut objecte d'embargament i el titular d'estes, deutor de la hisenda pública, exercisca el control efectiu de la mercantil en qüestió.

Es modifica el règim jurídic de l'embargament dels béns i drets en entitats de crèdit i depòsit per a incrementar-ne l'efectivitat i la seguretat jurídica. A este efecte, l'extensió de l'embargament a altres béns o drets no identificats en la diligència d'embargament es podrà estendre a la resta de béns i drets que es troben en la persona o entitat i no sols de l'oficina o sucursal a què es va remetre l'embargament. En concordança amb això, per limitacions de jurisdicció territorial de l'Administració tributària actuant, s'establix el dit àmbit com a límit de l'extensió.

Quan un obligat tributari incomplix l'obligació de presentació telemàtica dificulta notablement a l'Administració el tractament de la informació i la generació, si és el cas, dels corresponents deutes. No obstant això, no està tipificat cap supòsit específic d'infracció tributària que penalitze el seu comportament davant del contribuent que s'até a esta obligació. Per això, es considera necessari crear un nou tipus d'infracció tributària relatiu a la presentació d'autoliquidacions o declaracions informatives sense atindre's a les obligacions de presentació telemàtica, que comportarà sancions fixes en el supòsit d'autoliquidacions i sancions variables en funció del nombre de dades en el supòsit de declaracions informatives.

A la vista de l'experiència acumulada en relació amb l'aplicació de la infracció per resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària, es considera oportú modificar-la per a evitar diversos problemes detectats, així com per a millorar el seu efecte dissuasori i impedir que estos defectes permeten dilatar els procediments.

Per a afavorir l'operativitat de les sancions no pecuniàries, es modifica el termini per a iniciar els procediments sancionadors per a la imposició d'estes sancions. Així, es comptaran els tres mesos des que s'haja notificat o es considere notificat l'acte d'imposició de sanció pecuniària amb què està lligada l'eventual imposició de la sanció no pecuniària.

S'aclarix el sistema de suspensió i rèdit d'interessos de demora en el cas de recurs o reclamació contra els acords de derivació de responsabilitat. Així, amb caràcter general, si la sanció és recorreguda tant pel deutor principal com pel responsable, l'execució de la sanció serà suspesa i deixaran de meritarse interessos de demora pel període de temps transcorregut fins a la finalització del període voluntari obert per la notificació de la resolució que pose fi a la via administrativa. No obstant això, en els supòsits de responsabilitat solidària de l'article 42.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, no s'aplicaran les esmentades mesures de suspensió d'execució i no-meritació d'interessos, tenint en compte el pressupost de dret d'esta responsabilitat.

Es modifica l'import de la garantia que cal depositar per a la suspensió de l'execució de l'acte impugnat a través del recurs de reposició o de la reclamació economicoadministrativa, a fi que l'import d'aquella cobrisca tots els recàrrecs que puguin ser exigibles en el moment de l'execució de la garantia del crèdit públic.

La globalització de l'activitat econòmica, en general, i la financera, en particular, així com la llibertat en la circulació de capitals, junt amb la reproducció de conductes fraudulentades que aprofiten les dites circumstàncies, fan aconsellable l'establiment d'una obligació específica d'informació en matèria de béns i drets situats en l'estranger. D'esta manera, a través d'una disposició addicional que s'incorpora a la Llei General Tributària, s'establix l'esmentada obligació d'informació, així com l'habilitació reglamentària per al

seu desplegament. L'obligació es completa amb l'establiment en la dita disposició del règim sancionador en cas d'incompliment de l'obligació.

D'altra banda, a fi d'aconseguir una millor protecció del crèdit públic, amb independència del seu caràcter tributari o d'una altra índole, s'estén la responsabilitat solidària de l'article 42.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, a la generalitat dels crèdits públics per mitjà de la consegüent modificació de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària.

III

En connexió amb el que s'ha apuntat anteriorment en relació amb la globalització de l'activitat econòmica i la necessitat d'obtindre informació sobre béns i drets situats en l'estranger, i com a complement necessari d'esta, s'introdueix una modificació de les normes de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de l'Impost sobre Societats per a regular la incidència que en l'àmbit dels guanys de patrimoni no justificats i de la presumpció d'obtenció de rendes, respectivament, puga tindre la no-presentació en termini d'esta obligació d'informació, i s'introdueix, a més, una infracció específica, amb un agreujament de les sancions, per a estos casos en què els obligats tributaris no van consignar en les seues autoliquidacions les rendes que són objecte de regularització com a guanys patrimonials no justificats o presumptament obtinguts.

Adicionalment, s'establixen nous supòsits d'exclusió del mètode d'estimació objectiva en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, en virtut del qual quedaran exclosos del dit mètode, i, per tant, també del règim especial simplificat de l'Impost sobre el Valor Afegit, els contribuents que realitzen determinades activitats i el volum dels rendiments íntegres de l'any immediatament anterior corresponent a estes activitats procedents d'obligats a efectuar retenció o ingrés a compte supere una determinada quantia.

IV

L'experiència de les campanyes de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques amb el servici d'esborrany de declaració i la satisfactòria acollida del servici d'obtenció per internet a través d'un SMS fa aconsellable modificar la normativa reguladora d'aquell per a actualitzar el perfil del contribuent destinatari de l'esborrany de la declaració.

En concret, es deslegalitza la delimitació del perfil d'esborrany, de manera que l'orde ministerial anual de la mencionada campanya puga anar adaptant-lo a les modificacions normatives, de gestió del servici, etc., i possibilita més flexibilitat, la qual permetja estendre progressivament este servici a un nombre més gran de contribuents sense necessitat de procedir per a això a contínues modificacions de la norma legal reguladora de l'impost.

V

Pel que fa a l'Impost sobre el Valor Afegit, s'incorpora una sèrie de modificacions en la llei de l'impost a fi d'evitar comportaments fraudulents, en especial en les operacions d'entregues d'immobles i en situacions en què s'ha produït una declaració de concurs.

En primer lloc, s'establixen dos nous supòsits d'inversió del subjecte passiu en els esmentats casos d'entregues d'immobles. D'una banda, quan es renuncie a l'exempció i, en segon terme, quan l'entrega dels béns immobles es produïska en execució de la garantia constituïda sobre estos, supòsit que s'estén expressament a les operacions de dació de l'imoble en pagament i quan l'adquirent assumix l'obligació d'extingir el deute garantit. Estos supòsits d'inversió del subjecte passiu s'ajusten al que establix la Directiva 2006/112/CE, del Consell, de 28 de novembre de 2006, relativa al sistema comú de l'Impost sobre el Valor Afegit. Amb això es pretén evitar el perjudici que es produïx a la hisenda pública quan l'IVA no s'ingressa en el Tresor i, a continuació, se sol·licita l'ajornament o es declara el concurs de l'entitat transmetent. El dany a la hisenda pública

és doble, perquè l'IVA no ingressat és deduït per l'adquirent. Amb el mecanisme de la inversió del subjecte passiu es garantix l'ingrés de l'IVA en la hisenda pública.

En segon terme, la situació de concurs de l'obligat tributari requereix un tractament particular en l'impost amb la finalitat de facilitar-ne la gestió i impedir que s'altere la neutralitat en perjudici de la hisenda pública.

En els supòsits en què la interlocutòria de declaració de concurs es dicta al llarg del període de liquidació de l'impost és necessari diferenciar si els crèdits són concursals o contra la massa, ja que, d'acord amb la jurisprudència del Tribunal Suprem, s'han de qualificar com a concursals els crèdits d'IVA per fets imposables anteriors a la declaració de concurs.

Com en la regulació actual la declaració liquidació és única, s'establix, a fi de determinar el crèdit que tindrà caràcter concursal, l'obligació de presentar dos declaracions liquidacions, una pels fets imposables anteriors a la declaració de concurs i una altra pels posteriors, en els termes que es despleguen reglamentàriament. En la primera d'estes declaracions el concursat estarà obligat a aplicar la totalitat dels saldos a compensar corresponents a períodes de liquidació anteriors a la declaració de concurs.

Les mesures adoptades tenen com a fi garantir la neutralitat de l'impost, la qual cosa té com a efecte que l'Administració no es veja perjudicada en relació amb la percepció de l'Impost sobre el Valor Afegit com a conseqüència del concurs; per això es limita el dret de deducció que s'haurà d'exercir, quan s'hagen suportat les quotes amb anterioritat a la interlocutòria de declaració de concurs, en la declaració liquidació corresponent al període en què les dites quotes van ser suportades.

De la mateixa manera, per a adequar la gestió de l'impost a la doctrina jurisprudencial, la rectificació de deduccions com a conseqüència de la declaració de concurs s'haurà de fer en la declaració liquidació corresponent al període en què es va exercir la deducció.

S'introdueix un nou supòsit de rectificació de quotes que s'han fet repercutir per als casos en què l'operació gravada quede sense efecte com a conseqüència de l'exercici d'una acció de reintegració concursal o altres accions d'impugnació exercitades en el si del concurs. En estos supòsits, el subjecte passiu haurà de rectificar la declaració liquidació corresponent al període en què es va declarar l'operació. La minoració de deduccions per part de l'adquirent, si estiguera també en situació de concurs, es farà, igualment, en la declaració liquidació corresponent al període en què es va exercir la deducció. Amb estes mesures es pretén evitar que l'eventual declaració de concurs, ja siga del transmetent o de l'adquirent, desvirtue la neutralitat de l'impost.

Finalment, es regula un nou supòsit d'infracció tributària i el seu corresponent règim sancionador pels incompliments relatius a la correcta declaració de determinades operacions assimilades a les importacions.

Ateses les nombroses modificacions de la Llei de l'Impost sobre el Valor Afegit que s'incorporen en esta llei, es considera convenient que eixes modificacions s'incorporen, així mateix, en la Llei de l'Impost General Indirecte Canari perquè el règim siga uniforme en tot el territori de l'Estat.

VI

La utilització de mitjans de pagament en efectiu en les operacions econòmiques facilita notablement els comportaments de defraudació, en les diferents manifestacions. Afavorix l'opacitat de les operacions i activitats i la seua ocultació a l'Administració.

Davant d'estos comportaments, l'actuació dels poders públics s'ha d'encaminar no només a la detecció i regularització dels incompliments, sinó també a evitar que estos incompliments es produïsquen, fent insistència en els aspectes dissuasoris de la lluita contra el frau.

La utilització d'efectiu i la seua relació amb el frau constituïx també una preocupació generalitzada en països del nostre entorn, on ja s'han adoptat limitacions a l'ús d'efectiu per a determinades operacions econòmiques.

En la normativa espanyola, les mesures de reacció davant d'esta situació s'han centrat fonamentalment en l'establiment d'obligacions d'informació, així com en l'adopció

de plans d'actuació en l'àmbit del control de l'Administració tributària. Es considera necessària l'adopció de mesures dirigides a limitar la utilització de l'efectiu com a mitjà de pagament que, per la seua naturalesa, requerixen un desplegament normatiu amb rang de llei.

En este context, la present llei estableix limitacions a l'ús d'efectiu en determinades transaccions econòmiques perquè la lluita contra el frau fiscal és un motiu d'interés públic que preval sobre l'efecte de les limitacions regulades en esta llei. La dita limitació no és incompatible amb la condició de moneda de curs legal dels bitllets i monedes, ja que hi ha altres mitjans legals de pagament per a la liquidació de deutes monetaris.

Així, s'estableix una limitació, de caràcter general, als pagaments en efectiu corresponents a operacions a partir de 2.500 euros. S'exclouen de la limitació els pagaments efectuats quan cap dels intervinents en l'operació actue en qualitat d'empresari o professional, així com els pagaments o ingressos realitzats en entitats de crèdit. Així mateix, es preveu expressament una regla contra el fraccionament d'operacions als efectes del càlcul del límit legalment establert.

Lligat a esta limitació, s'estableix un règim sancionador. En este sentit, es regula el règim de les infraccions i sancions, les regles bàsiques del procediment sancionador i l'òrgan competent per a la recaptació de les sancions. S'introdueix l'exempció de responsabilitat en cas de denúncia del possible pagament efectuat incomplint la limitació legal.

Adicionalment, s'introdueixen obligacions d'informació per a qualsevol autoritat o funcionari que en l'exercici de les seues funcions tinga coneixement d'algun incompliment de la limitació legal.

Finalment, s'estableix l'aplicació del que disposa la llei, quant a la limitació de l'ús d'efectiu com a mitjà de pagament, a tots els pagaments realitzats des de la seua entrada en vigor, encara que es referisquen a operacions concertades amb anterioritat a l'establiment de la limitació.

VII

D'altra banda, es modifica l'article 108 de la Llei del Mercat de Valors (LMV) a fi de conformar-lo, tal com es va establir originàriament, com una mesura d'antielusió fiscal de les possibles transmissions de valors que només siguen una cobertura d'una transmissió d'immobles per mitjà de la interposició de figures societàries.

Per a això se'n simplifica la regulació i se'n modifica el precepte per a corregir els aspectes següents d'este: s'estableix l'exempció general del gravamen per l'Impost sobre el Valor Afegit o per l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats, exceptuant estes exempcions si es tracta d'eludir-ne el pagament per la transmissió dels immobles de les entitats a què representen els valors transmesos, i en este cas, l'operació tornarà a ser gravada per l'impost del qual s'havia eximit.

A més, s'exclouen del possible gravamen les adquisicions de valors en els mercats primaris, que no estaran subjectes a este precepte, i, finalment, se simplifica la redacció de l'article, que passa de ser una norma objectiva a una autèntica norma de lluita contra el frau, encara que en els supòsits més clars s'estableix una presumpció *iuris tantum* que, si és el cas, haurà de ser enervada per l'interessat si no vol que li siga aplicada la mesura antielusió.

D'acord amb la dita modificació s'introdueixen els canvis pertinents en la Llei reguladora de l'Impost sobre el Valor Afegit.

VIII

En l'àmbit del règim fiscal de les cooperatives, s'actualitza la referència a l'òrgan encarregat de fer-hi les actuacions de comprovació i inspecció per a determinar la concurrència dels requisits necessaris per a l'aplicació de l'esmentat règim.

Article 1. *Modificació de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.*

S'introduïxen les modificacions següents en la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària:

U. Es modifiquen els apartats 1, 3 i 5 de l'article 40, que queden redactats de la manera següent:

«1. Les obligacions tributàries pendents de les societats i entitats amb personalitat jurídica dissoltes i liquidades en les quals la llei limita la responsabilitat patrimonial dels socis, partícips o cotitulars es transmetran a estos, que quedaran obligats solidàriament fins al límit del valor de la quota de liquidació que els corresponga i la resta de percepcions patrimonials rebudes per estos en els dos anys anteriors a la data de dissolució que minoren el patrimoni social que haja de respondre d'estes obligacions, sense perjudi del que preveu l'article 42.2.a) d'esta llei.

Les obligacions tributàries pendents de les societats i entitats amb personalitat jurídica dissoltes i liquidades en les quals la llei no limita la responsabilitat patrimonial dels socis, partícips o cotitulars es transmetran íntegrament a estos, que quedaran obligats solidàriament a complir-les.»

«3. En els supòsits d'extinció o dissolució sense liquidació de societats i entitats amb personalitat jurídica, les obligacions tributàries pendents d'estes es transmetran a les persones o entitats que succeïsquen o que siguen beneficiàries de l'operació corresponent. Esta norma també serà aplicable a qualsevol supòsit de cessió global de l'actiu i passiu d'una societat i entitat amb personalitat jurídica.»

«5. Les sancions que puguen correspondre per les infraccions comeses per les societats i entitats a què es referix este article seran exigibles als seus successors, en els termes que establixen els apartats anteriors i, si és el cas, fins al límit del valor determinat d'acord amb el que disposa l'apartat 1 d'este article.»

Dos. Es modifica l'apartat 4 de l'article 41, que queda redactat de la manera següent:

«4. La responsabilitat no arribarà a les sancions, llevat de les excepcions que establisquen esta o una altra llei.

En els supòsits en què la responsabilitat arribe a les sancions, quan el deutor principal haja tingut dret a la reducció prevista en l'article 188.1.b) d'esta llei, el deute derivat serà l'import que corresponga sense aplicar la reducció corresponent, si és el cas, al deutor principal, i es tramitarà de conformitat amb el responsable en la proposta de declaració de responsabilitat.

La reducció per conformitat serà la que preveu l'article 188.1.b) d'esta llei. La reducció obtinguda pel responsable se li exigirà sense més tràmit en el cas que presente qualsevol recurs o reclamació davant de l'acord de declaració de responsabilitat, fundat en la procedència de la derivació o en les liquidacions derivades.

Als responsables del deute tributari els serà aplicable la reducció prevista en l'article 188.3 d'esta llei.

Les reduccions previstes en este apartat no seran aplicables als supòsits de responsabilitat pel pagament de deutes de l'article 42.2 d'esta llei.»

Tres. S'introduïx un nou apartat 2 en l'article 43, se'n modifica l'actual apartat 2, que es numera com a 3, i l'actual apartat 3 passa a numerar-se com a 4, amb la qual cosa els mencionats apartats 2 i 3 queden redactats de la manera següent:

«2. Seran responsables subsidiaris dels deutes tributaris derivats de tributs que s'hagen de fer repercutir o de quantitats que s'hagen de retindre a treballadors, professionals o altres empresaris, els administradors de fet o de dret de les persones jurídiques obligades a efectuar la declaració i ingrés d'estos deutes quan, havent-hi continuïtat en l'exercici de l'activitat, la presentació d'autoliquidacions sense ingrés per estos conceptes tributaris siga reiterativa i es pugua acreditar que

esta presentació no obeïx a una intenció real de complir l'obligació tributària objecte d'autoliquidació.

S'entendrà que hi ha reiteració en la presentació d'autoliquidacions quan en un mateix any natural, de manera successiva o discontinua, s'hagen presentat sense ingrés la mitat o més de les que correspondrien, amb independència que s'haja presentat una sol·licitud d'ajornament o fraccionament i que la presentació haja sigut realitzada dins del termini o de manera extemporània.

A este efecte no es computaran les autoliquidacions en les quals, havent existit una sol·licitud d'ajornament o fraccionament, s'haja dictat una resolució de concessió, excepte incompliment posterior d'estos i amb independència del moment del dit incompliment, i no es computaran, en cap cas, els que hagen sigut concedits amb garantia degudament formalitzada.

Es considerarà, als efectes d'esta responsabilitat, que la presentació de les autoliquidacions s'ha fet sense ingrés quan, encara que hi haja ingressos parcials en relació amb totes o algunes de les autoliquidacions presentades, l'import total resultant d'estos ingressos durant l'any natural assenyalat en el segon paràgraf no supere el 25 per cent del sumatori de les quotes a ingressar autoliquidades.

Es presumirà que no hi ha intenció real de compliment de les obligacions mencionades en el paràgraf primer quan s'hagen satisfet crèdits de titularitat de tercers de venciment posterior a la data en què les obligacions tributàries a què s'estén la responsabilitat establida en esta disposició es van meritjar o van ser exigibles i no preferents als crèdits tributaris derivats d'estes últimes.»

«3. Les lleis podran establir altres supòsits de responsabilitat subsidiària diferents dels que preveuen els apartats anteriors.»

Quatre. Es modifica l'apartat 2 de l'article 65, que queda redactat de la manera següent:

«2. No podran ser objecte d'ajornament o fraccionament els deutes tributaris l'exacció dels quals es faça per mitjà d'efectes timbrats.

Tampoc es podran ajornar o fraccionar els deutes corresponents a obligacions tributàries que hagen de complir el retenidor o l'obligat a realitzar ingressos a compte, excepte en els casos i condicions previstos en la normativa tributària.

Així mateix, en cas de concurs de l'obligat tributari, no es podran ajornar o fraccionar els deutes tributaris que, d'acord amb la legislació concursal, tinguen la consideració de crèdits contra la massa.

Les sol·licituds d'ajornament o fraccionament a què es referix este apartat seran objecte d'inadmissió.»

Cinc. Es modifica l'apartat 2 de l'article 67, que queda redactat de la manera següent:

«2. El termini de prescripció per a exigir l'obligació de pagament als responsables solidaris començarà a comptar-se des de l'endemà de la finalització del termini de pagament en període voluntari del deutor principal.

No obstant això, en el cas que els fets que constituïsquen el pressupost de la responsabilitat es produïsquen després del termini fixat en el paràgraf anterior, el mencionat termini de prescripció s'iniciarà a partir del moment en què estos fets hagen tingut lloc.

Quan es tracte de responsables subsidiaris, el termini de prescripció començarà a computar-se des de la notificació de l'última actuació recaptatòria efectuada al deutor principal o a qualsevol dels responsables solidaris.»

Sis. Es modifiquen els apartats 1, 7 i 8 de l'article 68, que queden redactats de la manera següent:

«1. El termini de prescripció del dret a què es referix el paràgraf a) de l'article 66 d'esta llei s'interromp:

a) Per qualsevol acció de l'Administració tributària, feta amb coneixement formal de l'obligat tributari, conduent al reconeixement, regularització, comprovació, inspecció, assegurament i liquidació de tots o part dels elements de l'obligació tributària que corresponga, encara que l'acció es dirigisca inicialment a una obligació tributària diferent com a conseqüència de la incorrecta declaració de l'obligat tributari.

b) Per la interposició de reclamacions o recursos de qualsevol classe, per les actuacions fetes amb coneixement formal de l'obligat tributari en el curs de les esmentades reclamacions o recursos, per la remissió del tant de culpa a la jurisdicció penal o per la presentació de denúncia davant del Ministeri Fiscal, així com per la recepció de la comunicació d'un òrgan jurisdiccional en què s'ordene la paralització del procediment administratiu en curs.

c) Per qualsevol actuació fefaent de l'obligat tributari conduent a la liquidació o autoliquidació del deute tributari.»

«7. Quan el termini de prescripció s'haja interromput per la interposició del recurs davant de la jurisdicció contenciosa administrativa, per l'exercici d'accions civils o penals, per la remissió del tant de culpa a la jurisdicció competent o la presentació de denúncia davant del Ministeri Fiscal o per la recepció d'una comunicació judicial de paralització del procediment, el còmput del termini de prescripció s'iniciarà novament quan l'Administració tributària reba la notificació de la resolució ferma que pose fi al procés judicial o que alce la paralització, o quan es reba la notificació del Ministeri Fiscal que torna l'expedient.

Quan el termini de prescripció s'haja interromput per la declaració de concurs del deutor, el còmput s'iniciarà novament quan adquirisca ferma la resolució judicial de conclusió del concurs. Si s'ha aprovat un conveni, el termini de prescripció s'iniciarà novament en el moment de la seua aprovació per als deutes tributaris que no estiguen sotmesos a este. Respecte dels deutes tributaris sotmesos al conveni concursal, el còmput del termini de prescripció s'iniciarà novament quan aquells siguen exigibles al deutor.

El que disposa este apartat no serà aplicable al termini de prescripció del dret de l'Administració tributària per a exigir el pagament quan no s'haja acordat la suspensió en via contenciosa administrativa.»

«8. Interromput el termini de prescripció per a un obligat tributari, este efecte s'estén a tots els altres obligats, inclosos els responsables. No obstant això, si l'obligació és mancomunada i només es reclama a un dels obligats tributaris la part que li correspon, el termini no s'interromp per als altres.

Si hi haguera diversos deutes liquidats a càrrec d'un mateix obligat al pagament, la interrupció de la prescripció només afectarà el deute a què es referisca.

La suspensió del termini de prescripció contingut en la lletra b) de l'article 66 d'esta llei, per litigi, concurs o altres causes legals, respecte del deutor principal o d'algun dels responsables, té el mateix efecte en relació amb la resta dels subjectes solidàriament obligats al pagament, ja siguen altres responsables o el mateix deutor principal, sense perjudici que puguen continuar respecte a ells les accions de cobrament que corresponguen.»

Set. Es modifiquen els apartats 5 i 8 de l'article 81, que queden redactats de la manera següent:

«5. Les mesures cautelars regulades en este article es podran adoptar durant la tramitació dels procediments d'aplicació dels tributs des del moment que l'Administració tributària actuant pugua acreditar de manera motivada i suficient la concurrència dels pressupostos establits en l'apartat 1 i el compliment dels límits assenyalats en l'apartat 3.»

«8. Quan amb motiu d'un procediment de comprovació i investigació inspectora s'haja formalitzat denúncia o querella per delictes contra la hisenda pública o s'haja dirigit un procés judicial pel dit delictes, l'òrgan competent de l'Administració tributària podrà adoptar les mesures cautelars regulades en este article, sense perjudici del que disposa la disposició addicional dènou.

Si la investigació del presumpte delictes no té origen en un procediment de comprovació i investigació inspectora, les mesures cautelars podran ser adoptades per l'òrgan competent de l'Administració tributària després de la incoació de les diligències d'investigació corresponents dutes a terme pel Ministeri Fiscal o, si és el cas, després de la incoació de les diligències penals corresponents.

En els supòsits a què es referixen els paràgrafs anteriors, les mesures cautelars es podran dirigir contra qualsevol dels subjectes identificats en la denúncia o querella com a possibles responsables, directes o subsidiaris, del pagament de les quanties a què es referix l'article 126 del Codi Penal.

Adoptada, si és el cas, la mesura cautelar per l'òrgan competent de l'Administració tributària, es notificarà a l'interessat, al Ministeri Fiscal i a l'òrgan judicial competent i es mantindrà fins que este últim adopte la decisió procedent sobre la seua conversió en mesura jurisdiccional o alçament.»

Huit. S'introdueix un nou apartat 6 en l'article 170, amb la redacció següent:

«6. L'Administració tributària podrà acordar la prohibició de disposar sobre els béns immobles d'una societat, sense necessitat que el procediment recaptatori es dirigisca contra ella, quan s'hagen embargat a l'obligat tributari accions o participacions d'aquella i este exercisca el control efectiu, total o parcial, directe o indirecte sobre la societat titular dels immobles en qüestió en els termes que preveu l'article 42 del Codi de Comerç i encara que no estiga obligat a formular comptes consolidats. Es podrà prendre anotació preventiva de la prohibició de disposar en el full obert a les finques en el Registre de la Propietat competent en virtut del corresponent manament en què es justificarà la validesa de la mesura cautelar contra persona diferent del titular registral per referència a l'existència de la corresponent relació de control el pressupost de fet de la qual es detallarà en el mateix manament.

El recurs contra la mesura de prohibició de disposar només es podrà fonamentar en la falta d'algun dels pressupostos de fet que en permeten l'adopció.

La mesura s'alçarà quan per qualsevol causa s'extingisca l'embargament de les participacions o accions pertanyents a l'obligat tributari. Així mateix, l'Administració tributària podrà acordar l'alçament de la prohibició de disposar quan el seu manteniment puga produir perjudicis de difícil o impossible reparació, degudament acreditats per la societat.»

Nou. Es modifica l'apartat 1 de l'article 171, que queda redactat de la manera següent:

«1. Quan l'Administració tributària tinga coneixement de l'existència de fons, valors, títols o altres béns entregats o confiats a una determinada oficina d'una entitat de crèdit o una altra persona o entitat depositària, podrà disposar el seu embargament en la quantia que corresponga. En la diligència d'embargament s'haurà d'identificar el bé o dret conegut per l'Administració actuant, però l'embargament es podrà estendre, sense necessitat d'identificació prèvia, a la resta dels béns o drets de la dita persona o entitat, dins de l'àmbit estatal, autonòmic o local que corresponga a la jurisdicció respectiva de cada Administració tributària que ordene l'embargament.

Si de la informació subministrada per la persona o entitat depositària en el moment de l'embargament es dedueix que els fons, valors, títols o altres béns existents no són homogenis o que el seu valor excedix l'import indicat en l'apartat 1 de l'article 169, l'òrgan competent concretarà els que hagen de quedar travats.»

Deu. Es modifica l'apartat 5 de l'article 174, que queda redactat de la manera següent:

«5. En el recurs o reclamació contra l'acord de derivació de responsabilitat es podran impugnar el pressupost de fet habilitant i les liquidacions a les quals arriba el dit pressupost, sense que com a conseqüència de la resolució d'estos recursos o reclamacions es puguen revisar les liquidacions que hagen adquirit fermesa per a altres obligats tributaris, sinó únicament l'import de l'obligació del responsable que haja interposat el recurs o la reclamació.

No obstant això, en els supòsits previstos en l'apartat 2 de l'article 42 d'esta llei no es podran impugnar les liquidacions a les quals arriba el mencionat pressupost, sinó l'abast global de la responsabilitat. Així mateix, en els supòsits previstos en l'esmentat apartat no serà aplicable el que disposa l'article 212.3 d'esta llei, tant si l'origen de l'import derivat procedix de deutes com de sancions tributàries.»

Onze. Es modifiquen els apartats 1, 2, 4 i 5 de l'article 199, que queden redactats de la manera següent:

«1. Constituïx infracció tributària presentar de manera incompleta, inexacta o amb dades falses autoliquidacions o declaracions, així com els documents relacionats amb les obligacions duaneres, sempre que no s'haja produït o no es puga produir perjudici econòmic a la hisenda pública, o contestacions a requeriments individualitzats d'informació.

També constituirà infracció tributària presentar les autoliquidacions, declaracions o els documents relacionats amb les obligacions duaneres per mitjans diferents dels electrònics, informàtics i telemàtics en aquells supòsits en què hi haja obligació de fer-ho per estos mitjans.

Les infraccions previstes en este article seran greus i se sancionaran d'acord amb el que disposen els apartats següents.»

«2. Si es presenten de manera incompleta, inexacta o amb dades falses autoliquidacions, declaracions o documents relacionats amb les obligacions duaneres, la sanció consistirà en una multa pecuniària fixa de 150 euros.

Si es presenten per mitjans diferents dels electrònics, informàtics i telemàtics quan hi haja obligació de fer-ho per estos mitjans, la sanció consistirà en una multa pecuniària fixa de 1.500 euros.»

«4. Tractant-se de requeriments individualitzats o de declaracions exigides amb caràcter general en compliment de l'obligació de subministrament d'informació arreplegada en els articles 93 i 94 d'esta llei, que no tinguen com a objecte dades expressades en magnituds monetàries i hagen sigut contestats o presentades de manera incompleta, inexacta, o amb dades falses, la sanció consistirà en una multa pecuniària fixa de 200 euros per cada dada o conjunt de dades referides a una mateixa persona o entitat omés, inexacte o fals.

La sanció serà de 100 euros per cada dada o conjunt de dades referides a una mateixa persona o entitat quan la declaració haja sigut presentada per mitjans diferents dels electrònics, informàtics i telemàtics i hi haja obligació de fer-ho per estos mitjans, amb un mínim de 1.500 euros.»

«5. Quan es tracte de requeriments individualitzats o de declaracions exigides amb caràcter general en compliment de l'obligació de subministrament d'informació arreplegada en els articles 93 i 94 d'esta llei, que tinguen com a objecte dades expressades en magnituds monetàries i hagen sigut contestats o presentades de manera incompleta, inexacta, o amb dades falses, la sanció consistirà en una multa pecuniària proporcional de fins al 2 per cent de l'import de les operacions no declarades o declarades incorrectament, amb un mínim de 500 euros.

Si l'import de les operacions no declarades o declarades incorrectament representa un percentatge superior al 10, 25, 50 o 75 per cent de l'import de les operacions que s'havien d'haver declarat, la sanció consistirà en una multa pecuniària proporcional del 0,5, 1, 1,5 o 2 per cent de l'import de les operacions no

declarades o declarades incorrectament, respectivament. En cas que el percentatge siga inferior al 10 per cent, s'imposarà una multa pecuniària fixa de 500 euros.

La sanció serà de l'1 per cent de l'import de les operacions declarades per mitjans diferents dels electrònics, informàtics i telemàtics quan hi haja obligació de fer-ho per estos mitjans, amb un mínim de 1.500 euros.»

Dotze. S'introdueix un nou apartat 6 en l'article 203, i es renumeren els actuals 6 i 7 com a 7 i 8, respectivament, amb la redacció següent:

«6. En cas que l'obligat tributari que cometa les infraccions a què es referixen les lletres a), b), c) i d) de l'apartat 1 estiga sent objecte d'un procediment d'inspecció, se'l sancionarà de la manera següent:

a) Quan l'incompliment el realitzen persones o entitats que no exercisquen activitats econòmiques, se sancionarà de la manera següent:

1r. Multa pecuniària fixa de 1.000 euros, si no compareix o no es facilita l'actuació administrativa o la informació exigida en el termini concedit en el primer requeriment notificat a este efecte.

2n. Multa pecuniària fixa de 5.000 euros, si no compareix o no es facilita l'actuació administrativa o la informació exigida en el termini concedit en el segon requeriment notificat a este efecte.

3r. Si no compareix o no es facilita l'actuació administrativa o la informació exigida en el termini concedit en el tercer requeriment notificat a este efecte, la sanció consistirà:

– Si l'incompliment es referix a magnituds monetàries conegudes, en una multa pecuniària proporcional de la mitat de l'import de les operacions requerides i no contestades, amb un mínim de 10.000 euros i un màxim de 100.000 euros.

– Si l'incompliment no es referix a magnituds monetàries o no es coneix l'import de les operacions requerides, en una multa pecuniària proporcional del 0,5 per cent de l'import total de la base imposable de l'impost personal que grava la renda del subjecte infractor que corresponga a l'últim exercici el termini de declaració de la qual haja finalitzat en el moment de la comissió de la infracció, amb un mínim de 10.000 euros i un màxim de 100.000 euros.

b) Quan l'incompliment el realitzen persones o entitats que exercisquen activitats econòmiques, se sancionarà de la manera següent:

1r. Si la infracció es referix a l'aportació o a l'examen de llibres de comptabilitat, registres fiscals, fitxers, programes, sistemes operatius i de control o consistix en l'incompliment del deure de facilitar l'entrada o permanència en finques i locals o el reconeixement d'elements o instal·lacions, consistirà en una multa pecuniària proporcional del 2 per cent de la xifra de negocis corresponent a l'últim exercici el termini de declaració del qual haja finalitzat en el moment de la comissió de la infracció, amb un mínim de 20.000 euros i un màxim de 600.000 euros.

2n. Si la infracció es referix a la falta d'aportació de dades, informes, antecedents, documents, factures o altres justificants concrets:

a) Multa pecuniària fixa de 3.000 euros, si no compareix o no es facilita la informació exigida en el termini concedit en el primer requeriment notificat a este efecte.

b) Multa pecuniària fixa de 15.000 euros, si no compareix o no es facilita la informació exigida en el termini concedit en el segon requeriment notificat a este efecte.

c) Si no compareix o no es facilita la informació exigida en el termini concedit en el tercer requeriment notificat a este efecte, la sanció consistirà:

– Si l'incompliment es referix a magnituds monetàries conegudes, en una multa pecuniària proporcional de la mitat de l'import de les operacions requerides i no contestades, amb un mínim de 20.000 euros i un màxim de 600.000 euros.

– Si l'incompliment no es referix a magnituds monetàries o no es coneix l'import de les operacions requerides, la sanció serà de l'1 per cent de la xifra de negocis corresponent a l'últim exercici el termini de declaració del qual haja finalitzat en el moment de comissió de la infracció, amb un mínim de 20.000 euros i un màxim de 600.000 euros.

En qualsevol dels casos previstos en este apartat, si l'obligat tributari dóna total compliment al requeriment administratiu abans de la finalització del procediment sancionador o, si és anterior, de la finalització del tràmit d'audiència del procediment d'inspecció, l'import de la sanció serà de la mitat de les quanties anteriorment assenyalades.»

Tretze. Es modifica l'apartat 2 de l'article 209, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els procediments sancionadors que s'incoen com a conseqüència d'un procediment iniciat per mitjà de declaració o d'un procediment de verificació de dades, comprovació o inspecció no es podran iniciar respecte a la persona o entitat que haja sigut objecte del procediment una vegada transcorregut el termini de tres mesos des que s'haja notificat o s'entenga notificada la corresponent liquidació o resolució.

Els procediments sancionadors que s'incoen per a la imposició de les sancions a què es referix l'article 186 d'esta llei s'hauran d'iniciar en el termini de tres mesos des que s'haja notificat o es considere notificada la sanció pecuniària a què es referix el mencionat precepte.»

Catorze. Es modifica l'apartat 3 de l'article 212, que queda redactat de la manera següent:

«3. La interposició en temps i forma d'un recurs o reclamació administrativa contra una sanció produirà els efectes següents:

a) L'execució de les sancions quedarà automàticament suspesa en període voluntari sense necessitat d'aportar garanties fins que siguen fermes en via administrativa.

b) No s'exigiran interessos de demora pel temps que transcórrega fins a la finalització del termini de pagament en període voluntari obert per la notificació de la resolució que pose fi a la via administrativa, i s'exigiran interessos de demora a partir de l'endemà de la finalització del dit termini.

El que disposen els paràgrafs a) i b) d'este apartat s'aplicarà a l'efecte de suspendre les sancions tributàries objecte de derivació de responsabilitat, tant en el cas que contra la sanció haja recorregut el subjecte infractor, com quan, en exercici del que disposa l'article 174.5 d'esta llei, contra la dita sanció haja recorregut el responsable. En cap cas serà objecte de suspensió automàtica per este precepte el deute tributari objecte de derivació.

Tampoc se suspendran, d'acord amb este precepte, les responsabilitats pel pagament de deutes previstos en l'article 42.2 d'esta llei.»

Quinze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 224, que queda redactat de la manera següent:

«1. L'execució de l'acte impugnat quedarà suspesa automàticament a instància de l'interessat si es garantixen l'import del dit acte, els interessos de

demora que genere la suspensió i els recàrrecs que correspondrien en cas d'execució de la garantia, en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

Si la impugnació afecta una sanció tributària, la seua execució quedarà suspesa automàticament sense necessitat d'aportar garanties d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 212 d'esta llei.

Si la impugnació afecta un acte censal relatiu a un tribut de gestió compartida, no se suspendrà en cap cas, per este fet, el procediment de cobrament de la liquidació que es puga efectuar. Això sense perjudi que, si la resolució que es dicte en matèria censal afecta el resultat de la liquidació abonada, es realitze la devolució d'ingressos corresponent.»

Setze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 233, que queda redactat de la manera següent:

«1. L'execució de l'acte impugnat quedarà suspesa automàticament a instància de l'interessat si es garantixen l'import del dit acte, els interessos de demora que genere la suspensió i els recàrrecs que correspondrien en cas d'execució de la garantia, en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

Si la impugnació afecta una sanció tributària, la seua execució quedarà suspesa automàticament sense necessitat d'aportar garanties d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 212 d'esta llei.»

Dèsset. S'introdueix una nova disposició addicional d'íhuit amb la redacció següent:

«Disposició addicional d'íhuit. *Obligació d'informació sobre béns i drets situats en l'estranger.*

1. Els obligats tributaris hauran de subministrar a l'Administració tributària, d'acord amb el que disposen els articles 29 i 93 d'esta llei i en els termes que reglamentàriament s'establisquen, la informació següent:

a) Informació sobre els comptes situats en l'estranger oberts en entitats que es dediquen al tràfic bancari o creditici dels quals siguen titulars o beneficiaris o en els quals figuren com a autoritzats o d'alguna altra forma tinguen poder de disposició.

b) Informació de qualssevol títols, actius, valors o drets representatius del capital social, fons propis o patrimoni de qualsevol tipus d'entitats, o de la cessió a tercers de capitals propis dels quals siguen titulars i que es troben depositats o situats en l'estranger, així com de les assegurances de vida o invalidesa de què siguen acceptants i de les rendes vitalícies o temporals de què siguen beneficiaris com a conseqüència de l'entrega d'un capital en diners, béns mobles o immobles, contractats amb entitats establides en l'estranger.

c) Informació sobre els béns immobles i drets sobre béns immobles de la seua titularitat situats en l'estranger.

Les obligacions previstes en els tres paràgrafs anteriors s'estendran als que tinguen la consideració de titulars reals d'acord amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 4 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

2. Règim d'infraccions i sancions.

Constituïxen infraccions tributàries no presentar dins del termini i presentar de forma incompleta, inexacta o amb dades falses les declaracions informatives a què es referix esta disposició addicional.

També constituirà infracció tributària la presentació d'estes per mitjans diferents dels electrònics, informàtics i telemàtics en aquells supòsits en què hi haja obligació de fer-ho per estos mitjans.

Les anteriors infraccions seran molt greus i se sancionaran d'acord amb les regles següents:

a) En el cas d'incompliment de l'obligació d'informar sobre comptes en entitats de crèdit situades en l'estranger, la sanció consistirà en una multa pecuniària fixa de 5.000 euros per cada dada o conjunt de dades referides a un mateix compte que s'haja hagut d'incloure en la declaració o haja sigut aportada de forma incompleta, inexacta o falsa, amb un mínim de 10.000 euros.

La sanció serà de 100 euros per cada dada o conjunt de dades referides a un mateix compte, amb un mínim de 1.500 euros, quan la declaració haja sigut presentada fora de termini sense requeriment previ de l'Administració tributària. De la mateixa manera se sancionarà la presentació de la declaració per mitjans diferents dels electrònics, informàtics i telemàtics quan hi haja obligació de fer-ho per estos mitjans.

b) En el cas d'incompliment de l'obligació d'informar sobre títols, actius, valors, drets, assegurances i rendes depositats, gestionats o obtinguts en l'estranger, la sanció consistirà en una multa pecuniària fixa de 5.000 euros per cada dada o conjunt de dades referides a cada element patrimonial individualment considerat segons la seua classe que s'haja hagut d'incloure en la declaració o haja sigut aportada de forma incompleta, inexacta o falsa amb un mínim de 10.000 euros.

La sanció serà de 100 euros per cada dada o conjunt de dades referides a cada element patrimonial individualment considerat segons la seua classe, amb un mínim de 1.500 euros, quan la declaració haja sigut presentada fora de termini sense requeriment previ de l'Administració tributària. De la mateixa manera, se sancionarà la presentació de la declaració per mitjans diferents dels electrònics, informàtics i telemàtics quan hi haja obligació de fer-ho per estos mitjans.

c) En cas d'incompliment de l'obligació d'informar sobre béns immobles i drets sobre béns immobles situats en l'estranger, la sanció consistirà en una multa pecuniària fixa de 5.000 euros per cada dada o conjunt de dades referides a un mateix bé immoble o a un mateix dret sobre un bé immoble que s'havia d'haver inclòs en la declaració o hagen sigut aportades de forma incompleta, inexacta o falsa, amb un mínim de 10.000 euros.

La sanció serà de 100 euros per cada dada o conjunt de dades referides a un mateix bé immoble o a un mateix dret sobre un bé immoble, amb un mínim de 1.500 euros, quan la declaració haja sigut presentada fora de termini sense requeriment previ de l'Administració tributària. De la mateixa manera, se sancionarà la presentació de la declaració per mitjans diferents dels electrònics, informàtics i telemàtics quan hi haja obligació de fer-ho per estos mitjans.

Les infraccions i sancions regulades en esta disposició addicional seran incompatibles amb les que estableixen els articles 198 i 199 d'esta llei.

3. Les lleis reguladores de cada tribut podran establir conseqüències específiques per al cas d'incompliment de l'obligació d'informació que estableix esta disposició addicional.»

Díhuit. S'introdueix una nova disposició addicional dènou amb la redacció següent:

«Disposició addicional dènou. *Competències d'investigació patrimonial en els processos per delictes contra la hisenda pública.*

En els processos per delictes contra la hisenda pública, i sense perjudici de les facultats que corresponen a les unitats de la policia judicial, els òrgans de recaptació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària mantindran la competència per a investigar, sota la supervisió de l'autoritat judicial, el patrimoni que puga estar afecte al pagament de les quanties pecuniàries associades al delictes.

A estos efectos podran exercir les facultats previstes en els articles 93, 94 i 162 d'esta llei, fer informes sobre la situació patrimonial de les persones relacionades amb el delictes i adoptar les mesures cautelars previstes en l'apartat 8 de l'article 81 d'esta.

De les actuacions, incidències i resultats es donarà compte immediat al jutge penal, que resoldrà sobre la confirmació, modificació o alçament de les mesures adoptades.

Les actuacions dutes a terme se sotmetran al que preveuen la present llei i la seua normativa de desplegament, sense perjudici de la possibilitat que el jutge decidisca la realització d'altres actuacions a l'empara del que preveu l'article 989 de la Llei d'Enjudiciament Criminal.»

Article 2. *Modificació de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària.*

S'introdueix un nou apartat 2 en l'article 10, i es renumera l'actual apartat 2 com a 3, amb la redacció següent:

«2. Seran responsables solidaris del pagament dels drets de naturalesa pública pendent, fins a l'import del valor dels béns o drets que s'hagen pogut embargar o alienar, les persones o entitats en les quals concórrega alguna de les circumstàncies de l'article 42.2 de la Llei General Tributària.

En este supòsit, la declaració de responsabilitat correspondrà a l'Agència Estatal d'Administració Tributària quan es tracte de crèdits de naturalesa pública la gestió recaptatòria dels quals haja assumit aquella per llei o per conveni.

El règim jurídic aplicable a esta responsabilitat serà el contingut en la Llei General Tributària i la normativa que la desplega.»

Article 3. *Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni.*

S'introdueixen les modificacions següents en la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni:

U. Amb efectes des de l'1 de gener de 2013, es modifica l'apartat 1 de l'article 31, que queda redactat de la manera següent:

«1. El mètode d'estimació objectiva de rendiments per a determinades activitats econòmiques s'aplicarà, en els termes que reglamentàriament s'establisquen, d'acord amb les normes següents:

1a. Els contribuents que reunisquen les circumstàncies previstes en les normes reguladores d'este mètode determinaran els seus rendiments d'acord amb este, llevat que renunciïn a aplicar-lo, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

2a. El mètode d'estimació objectiva s'aplicarà conjuntament amb els règims especials que establixen l'Impost sobre el Valor Afegit o l'Impost General Indirecte Canari, quan així es determine reglamentàriament.

3a. Els contribuents no es podran aplicar este mètode quan concórrega qualsevol de les circumstàncies següents, en les condicions que s'establisquen reglamentàriament:

a) Que determinen el rendiment net d'alguna activitat econòmica pel mètode d'estimació directa.

b) Que el volum de rendiments íntegres de l'any immediatament anterior supere qualsevol dels imports següents:

Per al conjunt de les seues activitats econòmiques, 450.000 euros anuals.

Per al conjunt de les seues activitats agrícoles i ramaderes, 300.000 euros anuals.

Per al conjunt de les seues activitats classificades en la divisió 7 de la secció primera de les tarifes de l'Impost sobre Activitats Econòmiques a les quals s'aplique el que disposa la lletra d) de l'apartat 5 de l'article 101 d'esta llei, 300.000 euros anuals.

A estos efectos, només es computaran les operacions que s'hagen d'anotar en el llibre registre de vendes o d'ingressos previst en l'article 67.7 del reglament d'este impost, o en el llibre registre d'ingressos previst en l'article 40.1 del Reglament de l'Impost sobre el Valor Afegit, aprovat pel Reial Decret 1624/1992, de 29 de desembre, i les operacions per les quals estiguen obligats a emetre i conservar factures, d'acord amb el que disposa el reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial Decret 1496/2003, de 28 de novembre.

No obstant això, s'hauran de computar no només les operacions corresponents a les activitats econòmiques realitzades pel contribuent, sinó també les corresponents a les realitzades pel cònjuge, pels descendents i pels ascendents, així com per entitats en règim d'atribució de rendes on participe qualsevol dels anteriors, en les quals concórreguen les circumstàncies següents:

– Que les activitats econòmiques realitzades siguen idèntiques o semblants. A estos efectos, s'entendrà que són idèntiques o semblants les activitats econòmiques classificades en el mateix grup en l'Impost sobre Activitats Econòmiques.

– Que hi haja una adreça comuna d'eixes activitats i es compartisquen mitjans personals o materials.

Quan l'any immediatament anterior s'haja iniciat una activitat, el volum d'ingressos s'elevà a l'any.

c) Que el volum de les compres en béns i servicis, excloses les adquisicions d'immobilitzat, en l'exercici anterior supere la quantitat de 300.000 euros anuals. En el supòsit d'obres o de servicis subcontractats, el seu import es tindrà en compte per al càlcul d'este límit.

A estos efectos, s'hauran de computar no només el volum de compres corresponents a les activitats econòmiques realitzades pel contribuent, sinó també les corresponents a les realitzades pel cònjuge, pels descendents i pels ascendents, així com per entitats en règim d'atribució de rendes on participe qualsevol dels anteriors, en les quals concórreguen les circumstàncies assenyalades en la lletra b) anterior.

Quan l'any immediatament anterior s'haja iniciat una activitat, el volum de compres s'elevà a l'any.

d) Que les activitats econòmiques siguen realitzades, totalment o parcialment, fora de l'àmbit d'aplicació de l'impost a què es referix l'article 4 d'esta llei.

e) Quan es tracte de contribuents que exercisquen les activitats a què es referix la lletra d) de l'apartat 5 de l'article 101 d'esta llei, quan el volum dels rendiments íntegres de l'any immediatament anterior corresponent a eixes activitats que procedisca de les persones o de les entitats previstes en l'article 99.2 d'esta llei supere qualsevol de les quantitats següents:

a') 50.000 euros anuals, sempre que, a més, represente més del 50 per cent del volum total de rendiments íntegres corresponent a les activitats esmentades.

b') 225.000 euros anuals.

El que disposa esta lletra e) no serà aplicable respecte a les activitats incloses en la divisió 7 de la secció primera de les tarifes de l'Impost sobre Activitats Econòmiques.

Quan l'any immediatament anterior s'haja iniciat una activitat, el volum de rendiments íntegres s'eleva a l'any.

4a. L'àmbit d'aplicació del mètode d'estimació objectiva es fixarà, entre altres aspectes, bé per la naturalesa de les activitats i dels cultius, bé per mòduls objectius com el volum d'operacions, el nombre de treballadors, l'import de les compres, la superfície de les explotacions o els actius fixos utilitzats, amb els límits que es determinen reglamentàriament per al conjunt d'activitats exercides pel contribuïent i, si és el cas, pel cònjuge, pels descendents i pels ascendents, així com per entitats en règim d'atribució de rendes en les quals participe qualsevol dels anteriors.

5a. En els supòsits de renúncia o d'exclusió de l'estimació objectiva, el contribuïent determinarà el rendiment net de totes les seues activitats econòmiques pel mètode d'estimació directa durant els tres anys següents, en les condicions que reglamentàriament s'establisquen.»

Dos. Amb efectes des de l'entrada en vigor d'esta llei, es modifica l'article 39, que queda redactat de la manera següent:

«Article 39. *Guanyos patrimonials no justificats.*

1. Tindran la consideració de guanyos de patrimoni no justificats, els béns o els drets la tinença, la declaració o l'adquisició dels quals no es corresponga amb la renda o el patrimoni declarats pel contribuïent, així com la inclusió de deutes inexistents en qualsevol declaració per este impost o per l'Impost sobre el Patrimoni, o el registre d'aquells en els llibres o els registres oficials.

Els guanyos patrimonials no justificats s'integraran en la base liquidable general del període impositiu respecte al qual es descobrisquen, llevat que el contribuïent provee suficientment que ha sigut titular dels béns o dels drets corresponents des d'una data anterior a la del període de prescripció.

2. En tot cas, tindran la consideració de guanyos de patrimoni no justificats i s'integraran en la base liquidable general del període impositiu més antic entre els no prescrits susceptible de regularització la tinença, la declaració o l'adquisició de béns o de drets respecte als quals no s'haja complert, en el termini establert a este efecte, l'obligació d'informació a què es referix la disposició addicional d'uit de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

No obstant això, no serà d'aplicació el que preveu este apartat quan el contribuïent acredite que la titularitat dels béns o dels drets es correspon amb rendes declarades, o bé amb rendes obtingudes en períodes impositius respecte als quals no tinga la condició de contribuïent per este impost.»

Tres. Amb efectes des de l'entrada en vigor d'esta llei, es modifica l'apartat 1 de l'article 98, que queda redactat de la manera següent:

«1. L'Administració tributària podrà posar a disposició dels contribuïents, a efectes merament informatius, un esborrany de declaració, sense perjudici del compliment del que disposa l'apartat 1 de l'article 97 d'esta llei, sempre que obtinguen rendes procedents exclusivament de les fonts següents:

- a. Rendiments del treball.
- b. Rendiments del capital mobiliari subjectes a retenció o a ingrés a compte, així com els derivats de lletres del Tresor.
- c. Guanyos patrimonials sotmesos a retenció o a ingrés a compte, així com les subvencions per a l'adquisició de la vivenda habitual.

d. Imputació de rendes immobiliàries i les altres fonts de renda que establisca el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb la informació de què puga disposar d'ara endavant l'Administració tributària, amb els límits i les condicions indicats per aquell.»

Article 4. *Modificació del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.*

Amb efectes per als períodes impositius que finalitzen a partir de l'entrada en vigor d'esta llei, s'introdueix un apartat 6, i es modifica l'actual 6, que es renumera com a 7, en l'article 134 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queden redactats de la manera següent:

«6. En tot cas, s'entendrà que han sigut adquirits amb càrrec a renda no declarada que s'imputarà al període impositiu més antic entre els no prescrits susceptibles de regularització els béns i drets respecte als quals el subjecte passiu no haja complit, en el termini establert a este efecte, l'obligació d'informació a què es referix la disposició addicional d'uit de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

No obstant això, no serà d'aplicació el que preveu este apartat quan el subjecte passiu acredite que els béns i drets la titularitat dels quals li correspon han sigut adquirits amb càrrec a rendes declarades o bé amb càrrec a rendes obtingudes en períodes impositius respecte als quals no tinga la condició de subjecte passiu d'este impost.

7. El valor dels elements patrimonials a què es referixen els apartats 1 i 6, quan haja sigut incorporat a la base imposable, serà vàlid a tots els efectes fiscals.»

Article 5. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit.*

S'introdueixen les modificacions següents en la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit:

U. Es modifica l'apartat quatre de l'article 4, que queda redactat de la manera següent:

«Quatre. Les operacions subjectes a este impost no estaran subjectes al concepte «transmissions patrimonials oneroses» de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior les entregues i els arrendaments de béns immobles, així com la constitució o la transmissió de drets reals d'ús o de gaudi que recaiguen sobre aquells quan estiguen exempts de l'impost, excepte en els casos en què el subjecte passiu renuncie a l'exempció en les circumstàncies i amb les condicions arrellegades en l'article 20.dos.»

Dos. Es modifica la lletra k) del número 18 de l'apartat u de l'article 20, que queda redactada de la manera següent:

«k) Els servicis i les operacions, exceptuats el depòsit i la gestió, relatius a accions, participacions en societats, obligacions i la resta de valors no mencionats en les lletres anteriors d'este número, a excepció dels següents:

a') Els representatius de mercaderies.

b') Aquells la possessió dels quals assegure de fet o de dret la propietat, l'ús o el gaudi exclusiu de tot o de part d'un bé immoble, que no tinguen la naturalesa d'accions o de participacions en societats.

c') Aquells valors no admesos a negociació en un mercat secundari oficial, realitzada en el mercat secundari, per mitjà de la transmissió dels quals s'haja pretés eludir el pagament de l'impost corresponent a la transmissió dels immobles propietat de les entitats a les quals representen els valors esmentats, en els termes a què es referix l'article 108 de la Llei del Mercat de Valors.»

Tres. Es modifica el paràgraf segon de l'apartat tres de l'article 80, que queda redactat de la manera següent:

«Només quan s'acorde la conclusió del concurs per les causes expressades en l'article 176.1, apartats 1, 4 i 5 de la Llei Concursal, el creditor que haja modificat la base imposable haurà de modificar-la novament a l'alça per mitjà de l'emissió, en el termini que es fixe reglamentàriament, d'una factura rectificativa en la qual es faça repercutir la quota procedent.»

Quatre. Es modifica la lletra e) i s'afig una lletra f) al número 2 de l'apartat u de l'article 84, que queden redactades de la manera següent:

«e) Quan es tracte de les següents entregues de béns immobles:

- Les entregues efectuades com a conseqüència d'un procés concursal.
- Les entregues exemptes a què es referixen els apartats 20 i 22 de l'article 20.u, de les quals el subjecte passiu haja renunciat a l'exempció.
- Les entregues efectuades en execució de la garantia constituïda sobre els béns immobles; s'entén, així mateix, que s'executa la garantia quan es transmet l'immoble a canvi de l'extinció total o parcial del deute garantit o de l'obligació d'extingir el mencionat deute per l'adquirent.

f) Quan es tracte d'execucions d'obra, amb aportació de materials o no, així com les cessions de personal per a realitzar-les, conseqüència de contractes directament formalitzats entre el promotor i el contractista que tinguen com a objecte la urbanització de terrenys o la construcció o la rehabilitació d'edificacions.

El que estableix el paràgraf anterior serà també d'aplicació quan els destinataris de les operacions siguen, al seu torn, el contractista principal o altres subcontractistes en les condicions indicades.»

Cinc. Es modifica l'apartat cinc de l'article 89, que queda redactat de la manera següent:

«Cinc. Quan la rectificació de les quotes implique un augment de les que s'havien fet repercutir inicialment i no haja mediat un requeriment previ, el subjecte passiu haurà de presentar una declaració liquidació rectificativa a la qual s'aplicaran el recàrrec i els interessos de demora que pertoquen de conformitat amb el que estableixen els articles 26 i 27 de la Llei General Tributària.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan la rectificació es fonamente en les causes de modificació de la base imposable establides en l'article 80 d'esta llei, o es dega a un error fonamentat de dret, el subjecte passiu podrà incloure la diferència corresponent en la declaració liquidació del període en què s'haja d'efectuar la rectificació.

Quan la rectificació determine una minoració de les quotes que s'havien fet repercutir inicialment, el subjecte passiu podrà optar per qualsevol de les dos alternatives següents:

- a) Iniciar davant de l'Administració tributària el corresponent procediment de devolució d'ingressos indeguts.
- b) Regularitzar la situació tributària en la declaració liquidació corresponent al període en què s'haja d'efectuar la rectificació o en les posteriors fins al termini d'un any a comptar del moment en què s'hagué d'efectuar la mencionada rectificació. En este cas, el subjecte passiu estarà obligat a reintegrar al destinatari de l'operació l'import de les quotes que s'havien fet repercutir en excés.

En els supòsits en què l'operació gravada quede sense efecte com a conseqüència de l'exercici d'una acció de reintegració concursal o altres d'impugnació exercitades en el si del concurs, el subjecte passiu haurà de rectificar les quotes que s'havien fet repercutir inicialment en la declaració liquidació corresponent al període en què van ser declarades les quotes meritades.»

Sis. Es modifiquen els apartats tres i cinc de l'article 99, que queden redactats de la manera següent:

«Tres. El dret a la deducció només es podrà exercitar en la declaració liquidació relativa al període de liquidació en què el seu titular haja suportat les quotes deduïbles o en les dels successius, sempre que no haja transcorregut el termini de quatre anys comptats a partir del naixement del mencionat dret.

No obstant això, en el cas de declaració de concurs, el dret a la deducció de les quotes suportades abans d'aquella, que estigueren pendents de deduir, s'haurà d'exercitar en la declaració liquidació corresponent al període de liquidació en què s'hagen suportat.

Quan no s'hagen inclòs les quotes suportades deduïbles a què es referix el paràgraf anterior en les esmentades declaracions liquidacions, i sempre que no haja transcorregut el termini de quatre anys, comptats a partir del naixement del dret a la deducció d'eixes quotes, el concursat o, en els casos previstos per l'article 86.3 de la Llei Concursal, l'administració concursal, podrà deduir-les per mitjà de la rectificació de la declaració liquidació relativa al període en què van ser suportades.

Quan haja mediat un requeriment de l'Administració o una actuació inspectora, seran deduïbles, en les liquidacions que pertoque, les quotes suportades que estiguen degudament comptabilitzades en els llibres de registres establits reglamentàriament per a este impost, mentre que les quotes no comptabilitzades seran deduïbles en la declaració liquidació del període corresponent a la seua comptabilització o en les dels següents. En tot cas, unes quotes i les altres només es podran deduir quan no haja transcorregut el termini a què es referix el primer paràgraf.

En el supòsit de les vendes ocasionals a què es referix l'article 5, apartat u, lletra e), d'esta llei, el dret a la deducció només es podrà exercitar en la declaració relativa al període en què es faça l'entrega dels corresponents mitjans de transport nous.»

«Cinc. Quan la quantia de les deduccions procedents supere l'import de les quotes meritades en el mateix període de liquidació, l'excés podrà ser compensat en les declaracions liquidacions posteriors, sempre que no hagen transcorregut quatre anys comptats a partir de la presentació de la declaració liquidació en què s'origina el mencionat excés.

No obstant això, el subjecte passiu podrà optar per la devolució del saldo existent a favor seu quan siga procedent en virtut del que disposa el capítol II d'este títol, sense que en este cas se'n puga efectuar la compensació en declaracions liquidacions posteriors, siga quin siga el període de temps transcorregut fins que la devolució es faça efectiva.

En la declaració liquidació, prevista reglamentàriament, referida als fets imposables anteriors a la declaració de concurs s'haurà d'aplicar la totalitat dels saldos acumulats pendents de compensar de períodes de liquidació anteriors a l'esmentada declaració.»

Set. Es modifica el número 2 de l'apartat dos de l'article 114, que queda redactat de la manera següent:

«2n. Quan la rectificació determine una minoració de l'import de les quotes inicialment deduïdes, el subjecte passiu haurà de presentar una declaració liquidació rectificativa i aplicar-hi el recàrrec i els interessos de demora que pertoquen de conformitat amb el que preveuen els articles 26 i 27 de la Llei General Tributària.

Quan es tracte del supòsit previst en l'article 80.tres d'esta llei, la rectificació s'haurà d'efectuar en la declaració liquidació corresponent al període en què es va exercir el dret a la deducció de les quotes suportades, sense que siga procedent l'aplicació de recàrrecs ni d'interessos de demora.

En els supòsits en què l'operació gravada quede sense efecte com a conseqüència de l'exercici d'una acció de reintegració concursal o d'unes altres d'impugnació exercides en el si del concurs, si el comprador o l'adquirent inicial es troben també en situació de concurs, hauran de rectificar les quotes inicialment deduïdes en la declaració liquidació corresponent al període en què es va exercir el dret a la deducció de les quotes suportades, sense que siga procedent l'aplicació de recàrrecs ni d'interessos de demora.

No obstant això, quan la rectificació tinga l'origen en un error fundat de dret o en la resta de causes de l'article 80 d'esta llei, s'haurà d'efectuar en la declaració liquidació corresponent al període impositiu en què el subjecte passiu reba el document justificatiu del dret a deduir en el qual es rectifiquen les quotes inicialment suportades.»

Huit. Es modifica l'apartat dos de l'article 170, que queda redactat de la manera següent:

«Dos. Constituïran infraccions tributàries:

1. L'adquisició de béns per part de subjectes passius acollits al règim especial del recàrrec d'equivalència sense que en les corresponents factures figure expressament consignat el recàrrec d'equivalència, excepte els casos en què l'adquirent n'haja donat compte a l'Administració en la forma que es determine reglamentàriament.

2. L'obtenció, per mitjà d'acció o d'omissió culpable o dolosa, d'una incorrecta repercussió de l'impost, sempre que el destinatari d'esta no tinga dret a la deducció total de les quotes suportades.

Seràn subjectes infractors les persones o les entitats destinatàries de les referides operacions que siguen responsables de l'acció o de l'omissió a què es referix el paràgraf anterior.

3. La repercussió improcedent en factura, per persones que no siguen subjectes passius de l'impost, de quotes impositives sense que s'hagen ingressat.

4. La falta de consignació en l'autoliquidació que s'ha de presentar pel període corresponent de les quantitats de què siga subjecte passiu el destinatari de les operacions d'acord amb els números 2, 3 i 4 de l'article 84.u, de l'article 85 o de l'article 140.cinc d'esta llei.

5. La falta de presentació o la presentació incorrecta o incompleta de les declaracions liquidacions relatives a les operacions regulades en el número 5 de l'article 19 d'esta llei.»

Nou. Es modifica l'apartat u de l'article 171, que queda redactat de la manera següent:

«U. Les infraccions contingudes en l'apartat dos de l'article anterior seràn greus i se sancionaran d'acord amb les normes següents:

1. Les que establix l'ordinal 1 de l'apartat dos, amb multa pecuniària proporcional del 50 per cent de l'import del recàrrec d'equivalència que calia haver fet repercutir, amb un import mínim de 30 euros per cada una de les adquisicions efectuades sense la corresponent repercussió del recàrrec d'equivalència.

2. Les que establix l'ordinal 2 de l'apartat dos, amb multa pecuniària proporcional del 50 per cent del benefici obtingut indegudament.

3. Les que establix l'ordinal 3 de l'apartat dos, amb multa pecuniària proporcional del 100 per cent de les quotes que s'havien fet repercutir indegudament, amb un mínim de 300 euros per cada factura o document substitutiu en què es produísca la infracció.

4. Les que establix l'ordinal 4 de l'apartat dos, amb multa pecuniària proporcional del 10 per cent de la quota corresponent a les operacions no consignades en l'autoliquidació.

5. Les que establix l'ordinal 5 de l'apartat dos, amb multa pecuniària proporcional del 10 per cent de les quotes meritades corresponents a les operacions no consignades o consignades incorrectament o de forma incompleta en les declaracions liquidacions. No obstant això, quan es tracte de declaracions liquidacions relatives a l'abandó del règim de depòsit diferent del duaner, se sancionarà amb multa pecuniària proporcional del 10 per cent de les quotes meritades corresponents a les operacions no consignades o consignades incorrectament o de forma incompleta, sempre que la suma total de quotes declarades en la declaració liquidació siga inferior a la de les meritades efectivament en el període.»

Deu. Es modifica la disposició addicional sexta, que queda redactada de la manera següent:

«En els procediments administratius i judicials d'execució forçosa els adjudicataris que tinguen la condició d'empresari o de professional als efectes d'este impost estan facultats, en nom i per compte del subjecte passiu i respecte a les entregues de béns i prestacions de servicis que hi estiguen subjectes i que es produïsquen en aquells, per a expedir factura en què es documente l'operació i es faça repercutir la quota de l'impost, per a presentar la declaració liquidació corresponent i per a ingressar l'import de l'impost resultant.

Reglamentàriament es determinaran les condicions i els requisits per a l'exercici d'estes facultats.

El que establix esta disposició no s'aplicarà a les entregues de béns immobles en les quals el subjecte passiu siga el seu destinatari d'acord amb el que disposa la lletra e) de l'article 84.u.2.»

Article 6. *Modificació de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de Canàries.*

S'introduïxen les modificacions següents en la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de Canàries:

U. S'afig la lletra g) a l'apartat 2 del número 1 de l'article 19, amb la redacció següent:

«g) Quan es tracte de les següents entregues de béns immobles:

- Les entregues efectuades com a conseqüència d'un procés concursal.
- Les entregues exemptes a què es referixen els números 20 i 22 de l'article 50.u de la Llei 4/2012, de 25 de juny, de mesures administratives i fiscals de la Comunitat Autònoma de Canàries, en les quals el subjecte passiu haja renunciat a l'exempció.
- Les entregues efectuades en execució de la garantia constituïda sobre els béns immobles; s'entén, així mateix, que s'executa la garantia quan es transmet l'immoble a canvi de l'extinció total o parcial del deute garantit o de l'obligació d'extingir el mencionat deute per l'adquirent.»

Dos. Es modifica l'apartat 5 del número dos de l'article 20, que queda redactat de la manera següent:

«5. Quan la rectificació de les quotes implique un augment de les que s'havien fet repercutir inicialment i no hi haja mediat un requeriment previ, el subjecte passiu haurà de presentar una declaració liquidació rectificativa i aplicar-hi el recàrrec i els

interessos de demora que pertocuen de conformitat amb el que estableixen els articles 26 i 27 de la Llei General Tributària.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan la rectificació es fonamente en les causes de modificació de la base imposable establides en els números 4 al 8 de l'article 22 d'esta llei, o quan es dega a un error fundat de dret, el subjecte passiu podrà incloure la diferència corresponent en la declaració liquidació del període en què s'haja d'efectuar la rectificació.

Quan la rectificació determine una minoració de les quotes que s'havien fet repercutir inicialment, el subjecte passiu podrà optar per qualsevol de les dos alternatives següents:

- a) Iniciar davant de l'Administració tributària el corresponent procediment de devolució d'ingressos indeguts.
- b) Regularitzar la situació tributària en la declaració liquidació corresponent al període en què s'havia d'efectuar la rectificació o en les posteriors fins al termini d'un any a comptar del moment en què s'havia d'haver fet la mencionada rectificació. En este cas, el subjecte passiu estarà obligat a reintegrar al destinatari de l'operació l'import de les quotes que s'havien fet repercutir en excés.

En els supòsits en què l'operació gravada quede sense efecte com a conseqüència de l'exercici d'una acció de reintegració concursal o d'unes altres d'impugnació exercitades en el si del concurs, el subjecte passiu haurà de rectificar les quotes que s'havien fet repercutir inicialment en la declaració liquidació corresponent al període en què van ser declarades les quotes meritades.»

Tres. Es modifica el paràgraf segon del número 6 de l'article 22, que queda redactat de la manera següent:

«Només quan s'acorde la conclusió del concurs per les causes expressades en l'article 176.1, apartats 1, 4 i 5, de la Llei Concursal, el creditor que haja modificat la base imposable haurà de modificar-la novament a l'alça per mitjà de l'emissió, en el termini que es fixe reglamentàriament, d'una factura rectificativa en la qual es faça repercutir la quota procedent.»

Quatre. Es modifiquen els números 3 i 5 de l'article 33, que queden redactats de la manera següent:

«3. El dret a la deducció només es podrà exercitar en la declaració liquidació relativa al període de liquidació en què el seu titular haja suportat les quotes deduïbles o en les dels successius, sempre que no haja transcorregut el termini de quatre anys, comptats a partir del naixement del mencionat dret. El percentatge de deducció de les quotes deduïbles suportades serà el definitiu de l'any en què s'haja produït el naixement del dret a deduir de les esmentades quotes.

No obstant això, en el cas de declaració de concurs, el dret a la deducció per fets imposables anteriors a aquella s'haurà d'exercir en la declaració liquidació corresponent al període en què s'hagen suportat les quotes deduïbles.

Quan no s'hagen inclòs les quotes suportades deduïbles en l'esmentada declaració liquidació, el concursat o, en els casos previstos per l'article 86.3 de la Llei Concursal, l'administració concursal, hauran de complir esta obligació per mitjà de la rectificació de la declaració liquidació relativa al mencionat període de liquidació.

Quan haja mediat un requeriment de l'Administració o una actuació inspectora, seran deduïbles, en les liquidacions que pertocuen, les quotes suportades que estiguen comptabilitzades degudament en els llibres de registre establits reglamentàriament per a este impost, mentres que les quotes no comptabilitzades seran deduïbles en la declaració liquidació del període corresponent a la seua comptabilització o en les dels següents. En tot cas, unes quotes i les altres només

es podran deduir quan no haja transcorregut el termini a què es referix el primer paràgraf.»

«5. Quan la quantia de les deduccions que hi corresponguen supere l'import de les quotes meritades en el mateix període de liquidació, l'excés podrà ser compensat en les declaracions liquidacions posteriors, sempre que no hagen transcorregut quatre anys comptats a partir de la presentació de la declaració liquidació en què s'origina l'esmentat excés.

No obstant això, el subjecte passiu podrà optar per la devolució del saldo existent a favor seu quan pertoque en virtut del que disposa el capítol II d'este títol, sense que en este cas se'n puga efectuar la compensació en declaracions liquidacions posteriors, siga quin siga el període de temps transcorregut fins que la devolució es faça efectiva.

En la declaració liquidació, prevista reglamentàriament, referida als fets imposables anteriors a la declaració de concurs s'haurà d'aplicar la totalitat dels saldos acumulats pendents de compensar de períodes de liquidació anteriors a la mencionada declaració.»

Cinc. Es modifica l'article 44, que queda redactat de la manera següent:

«Article 44. *Rectificació de deduccions.*

U. Els subjectes passius, quan no haja mediat un requeriment previ, podran rectificar les deduccions practicades quan l'import d'estes s'haja determinat incorrectament o quan l'import de les quotes suportades haja sigut objecte de rectificació d'acord amb el que disposa l'article 20.dos d'esta llei.

La rectificació de les deduccions serà obligatòria quan implique una minoració de l'import inicialment deduït.

Dos. La rectificació de deduccions originada per la rectificació prèvia de l'import de les quotes inicialment suportades es farà de la manera següent:

1. Quan la rectificació determine un increment de l'import de les quotes inicialment deduïdes, es podrà efectuar en la declaració liquidació corresponent al període impositiu en què el subjecte passiu reba el document justificatiu del dret a deduir en el qual es rectifiquen les quotes que s'havien fet repercutir inicialment, o bé en les declaracions liquidacions següents, sempre que no hagen transcorregut quatre anys des de la meritació de l'operació o, si és el cas, des de la data en què s'hagen produït les circumstàncies que determinen la modificació de la base imposable de l'operació.

Sense perjudi del que s'ha dit en el paràgraf anterior, en els supòsits en què la rectificació de les quotes inicialment suportades haja estat motivat per una causa diferent de les previstes en l'article 20.dos d'esta llei, no es podrà rectificar la deducció d'aquelles després de transcorregut un any des de la data d'expedició del document justificatiu del dret a deduir pel qual es rectifiquen les esmentades quotes.

2. Quan la rectificació determine una minoració de l'import de les quotes inicialment deduïdes, el subjecte passiu haurà de presentar una declaració liquidació rectificativa i aplicar-hi el recàrrec i els interessos de demora que pertoquen de conformitat amb el que preveuen els articles 26 i 27 de la Llei General Tributària.

Si es tracta del supòsit previst en l'article 22 número 6 d'esta llei, la rectificació s'haurà d'efectuar en la declaració liquidació corresponent al període en què es va exercir el dret a la deducció de les quotes suportades, sense que pertoque l'aplicació de recàrrecs ni d'interessos de demora.

En els supòsits en què l'operació gravada quede sense efecte com a conseqüència de l'exercici d'una acció de reintegració concursal o d'unes altres d'impugnació exercitades en el si del concurs, si el comprador o l'adquirent inicial

es troba també en situació de concurs, haurà de rectificar les quotes inicialment deduïdes en la declaració liquidació corresponent al període en què es va exercir el dret a la deducció de les quotes suportades, sense que pertoque l'aplicació de recàrrecs ni d'interessos de demora.

No obstant això, quan la rectificació tinga l'origen en un error fonamentat de dret o en les causes dels números 4, 5 i 7 de l'article 22 d'esta llei, s'haurà d'efectuar en la declaració liquidació corresponent al període impositiu en què el subjecte passiu reba el document justificatiu del dret a deduir en el qual es rectifiquen les quotes inicialment suportades.»

Article 7. *Limitacions als pagaments en efectiu.*

U. Àmbit d'aplicació.

1. No es podran pagar en efectiu les operacions en les quals alguna de les parts intervinents actue en qualitat d'empresari o de professional amb un import igual o superior a 2.500 euros o el seu contravalor en moneda estrangera.

No obstant això, l'esmentat import serà de 15.000 euros o el seu contravalor en moneda estrangera quan el pagador siga una persona física que justifique que no té el seu domicili fiscal a Espanya i no actue en qualitat d'empresari o professional.

2. Als efectes del càlcul de les quanties indicades en l'apartat anterior, se sumaran els imports de totes les operacions o els pagaments en què s'haja pogut fraccionar l'entrega de béns o la prestació de servicis.

3. S'entendrà per efectiu els mitjans de pagament definits en l'article 34.2 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

4. Als efectes del que disposa esta llei, i respecte a les operacions que no es puguem pagar en efectiu, els intervinents en les operacions hauran de conservar els justificants del pagament durant el termini de cinc anys des de la data d'este, per a acreditar que es va efectuar per algun dels mitjans de pagament diferents de l'efectiu. Així mateix, estan obligats a aportar estos justificants a requeriment de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

5. Esta limitació no serà aplicable als pagaments i ingressos fets en entitats de crèdit.

Dos. Infraccions i sancions.

1. Constituïx una infracció administrativa l'incompliment de les limitacions als pagaments en efectiu que estableix l'apartat u anterior.

2. Seran subjectes infractors tant les persones o les entitats que paguen com les que reben totalment o parcialment quantitats en efectiu incomplint la limitació establida en l'apartat u anterior. Tant el pagador com el receptor respondran de forma solidària de la infracció que es cometa i de la sanció que s'impose. L'Agència Estatal d'Administració Tributària es podrà adreçar indistintament contra qualsevol d'ells o contra tots dos.

3. La infracció prevista en este article serà greu.

4. La base de la sanció serà la quantia pagada en efectiu en les operacions d'import igual o superior a 2.500 euros o a 15.000 euros, o el seu contravalor en moneda estrangera, segons es tracte de cada un dels supòsits a què es referix el número 1 de l'apartat u, respectivament.

5. La sanció consistirà en una multa pecuniària proporcional del 25 per cent de la base de la sanció prevista en el número anterior.

6. L'acció tipificada en el número 1 d'este apartat no donarà lloc a responsabilitat per infracció respecte a la part que intervinga en l'operació quan denuncie davant de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, dins dels tres mesos següents a la data del pagament efectuat en incompliment de la limitació, l'operació realitzada, el seu import i la identitat de l'altra part intervinent. La denúncia que presente posteriorment l'altra part intervinent s'entendrà com a no formulada.

La presentació simultània de denúncia pels dos intervinents no exonerarà de responsabilitat a cap d'ells.

7. La sanció derivada de la comissió de la infracció prevista en este apartat serà compatible amb les sancions que, si és el cas, siguen procedents per la comissió d'infraccions tributàries o per incompliment de l'obligació de declaració de mitjans de pagament que estableix la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

8. La infracció prevista en este apartat prescriurà al cap de cinc anys, que començaran a comptar-se des del dia en què la infracció s'haja comés.

9. La sanció derivada de la comissió de la infracció prevista en este apartat prescriurà al cap de cinc anys, que començaran a comptar-se des de l'endemà del dia en què adquirisca fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció.

Tres. Procediment sancionador.

1. El procediment sancionador es regirà pel que disposen el títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i el reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora, aprovat pel Reial Decret 1398/1993, de 4 d'agost.

2. La competència per a la tramitació i la resolució del referit procediment sancionador correspondrà en tot el territori espanyol a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, i s'atribuirà a l'òrgan que es determine en desplegament de les seues facultats d'organització, per mitjà d'una disposició que haurà de ser objecte de publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

3. Per a la tramitació dels procediments sancionadors, l'òrgan competent podrà requerir als subjectes obligats les dades, els antecedents i els documents indicats amb el compliment de les limitacions que estableix l'apartat u d'este article. Així mateix, els requeriments es podran fer, si és el cas, abans de l'inici del procediment sancionador.

4. Les dades, les proves o les circumstàncies que estiguen o que hagen sigut obtingudes en alguna actuació o procediment d'aplicació dels tributs i que seran tingudes en compte en el procediment sancionador, s'hi hauran d'incorporar formalment abans de la proposta de resolució.

Quatre. Recaptació de les sancions.

La gestió recaptatòria de les sancions imposades d'acord amb el que estableix este article correspondrà a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, tant en període voluntari com en executiu.

Cinc. Obligacions d'informació.

Qualsevol autoritat o funcionari que, en l'exercici de les seues competències, tinga coneixement d'algun incompliment de la limitació que estableix l'apartat u, ho haurà de posar immediatament en coneixement dels òrgans de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Disposició addicional primera. *Règim sancionador en supòsits de guanys patrimonials no justificats i de presumpció d'obtenció de rendes.*

L'aplicació del que disposen l'article 39.2 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni, i l'article 134.6 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, determinarà la comissió d'infracció tributària, que tindrà la consideració de molt greu, i se sancionarà amb una multa pecuniària proporcional del 150 per cent de l'import de la base de la sanció.

La base de la sanció serà la quantia de la quota íntegra que resulte de l'aplicació dels articles esmentats en el paràgraf anterior. Només als efectes de la determinació de la

base de sanció, no es tindran en compte per a calcular-la les quantitats pendents de compensació, deducció o aplicació procedents d'exercicis anteriors o corresponents a l'exercici objecte de comprovació que puguen minorar la base imposable o liquidable o la quota íntegra.

La sanció que estableix esta disposició addicional serà incompatible amb les que correspondrien per les infraccions que es puguen haver comés en relació amb els guanys patrimonials no justificats o la presumpció d'obtenció de rendes regulades en els articles 191 a 195 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

En estos supòsits serà d'aplicació el que disposa l'article 188 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

Disposició addicional segona. *Imputació de guanys de patrimoni no justificats i de rendes presumptes.*

La imputació regulada en l'apartat 2 de l'article 39 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni, i en l'apartat 6 de l'article 134 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, establits per esta llei, es farà al període impositiu que corresponga segons el que indiquen estos preceptes en què hagen estat en vigor els apartats esmentats.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.*

L'article 108 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, queda redactat de la manera següent:

«Article 108.

1. La transmissió de valors, admesos o no a negociació en un mercat secundari oficial, estarà exempta de l'Impost sobre el Valor Afegit i de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats.

2. Queden exceptuades del que disposa l'apartat anterior les transmissions de valors no admeses a negociació en un mercat secundari oficial realitzades en el mercat secundari, que tributaran en l'impost a què estiguen subjectes com a transmissions oneroses de béns immobles, quan per mitjà d'eixes transmissions de valors s'haja pretés eludir el pagament dels tributs que haurien gravat la transmissió dels immobles propietat de les entitats a les quals representen els valors mencionats.

Sense perjudi del que disposa el paràgraf anterior, s'entendrà, excepte prova en contra, que s'actua amb ànim d'elusió del pagament de l'impost corresponent a la transmissió de béns immobles en els supòsits següents:

a) Quan s'obtinga el control d'una entitat l'actiu de la qual estiga format en almenys el 50 per cent per immobles radicats a Espanya que no estiguen afectes a activitats empresarials o professionals, o quan, una vegada obtingut l'esmentat control, augmente la quota de participació en aquella.

b) Quan s'obtinga el control d'una entitat en l'actiu de la qual s'incloguen valors que li permeten exercir el control en una altra entitat l'actiu de la qual estiga integrat almenys en un 50 per cent per immobles radicats a Espanya que no estiguen afectes a activitats empresarials o professionals, o quan, una vegada obtingut l'esmentat control, augmente la quota de participació en aquella.

c) Quan els valors transmesos hagen sigut rebuts per les aportacions de béns immobles fetes en ocasió de la constitució de societats o de l'ampliació del seu capital social, sempre que eixos béns no s'afecten a activitats empresarials o professionals i que entre la data d'aportació i la de transmissió no haja transcorregut un termini de tres anys.

3. En els supòsits en què la transmissió de valors quede subjecta als impostos esmentats sense exempció, segons el que preveu l'apartat 2 anterior, s'aplicaran les regles següents:

1. Per a fer el còmput de l'actiu, els valors nets comptables de tots els béns comptabilitzats se substituiran pels seus respectius valors reals determinats en la data en què en tinga lloc la transmissió o l'adquisició. A este efecte, el subjecte passiu estarà obligat a formar un inventari de l'actiu en la data assenyalada i a facilitar-lo a l'Administració tributària a requeriment d'esta.

2. Si es tracta de societats mercantils, es considerarà obtingut eixe control quan directament o indirectament s'aconsegueixca una participació en el capital social superior al 50 per cent. A estos efectes es computaran també com a participació de l'adquirent els valors de les altres entitats que pertanyen al mateix grup de societats.

3. En els casos de transmissió de valors a la societat tenidora dels immobles perquè esta els amortitze posteriorment, s'entendrà a efectes fiscals que té lloc el supòsit d'elusió definit en les lletres a) o b) de l'apartat anterior. En este cas serà subjecte passiu l'accionista que, com a conseqüència de les operacions mencionades, obtinga el control de la societat, en els termes abans indicats.

4. En les transmissions de valors que, d'acord amb l'apartat 2 anterior, estiguen subjectes a l'Impost sobre el Valor Afegit i no exemptes, la base imposable es determinarà en proporció al valor de mercat dels béns que s'hagen de computar com a immobles. Quant a això, en els supòsits arrellegats en la lletra c) de l'apartat 2, la base imposable de l'impost serà la part proporcional del valor de mercat dels immobles que van ser aportats al seu dia corresponent a les accions o a les participacions transmeses.

5. En les transmissions de valors que, d'acord amb el que s'ha exposat en l'apartat 2 anterior, hagen de tributar per la modalitat de transmissions patrimonials oneroses de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats, per a la pràctica de la liquidació, s'aplicaran els elements de l'impost a la part proporcional del valor real dels immobles, calculat d'acord amb les regles contingudes en la seua normativa. Amb este fi, es prendrà com a base imposable:

– En els supòsits a què es referix la lletra a) de l'apartat 2 anterior, la part proporcional sobre el valor real de la totalitat de les partides de l'actiu que, als efectes de l'aplicació d'este precepte, s'hagen de computar com a immobles, que corresponga al percentatge total de participació que es passe a tindre en el moment de l'obtenció del control o, una vegada obtingut, onerosament o lucrativament, l'esmentat control, al percentatge en què augmente la quota de participació.

– En els supòsits a què es referix la lletra b) de l'apartat 2 anterior, per a determinar la base imposable només es tindran en compte els immobles d'aquelles l'actiu de les quals estiga integrat almenys en un 50 per cent per immobles no afectes a activitats empresarials o professionals.

– En els supòsits a què es referix la lletra c) de l'apartat 2 anterior, la part proporcional del valor real dels immobles que van ser aportats al seu dia corresponent a les accions o a les participacions transmeses.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives.*

Es modifica l'article 38 de la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives, que queda redactat de la manera següent:

«L'Administració tributària comprovarà que concorren les circumstàncies o els requisits necessaris per a disfrutar dels beneficis tributaris que estableix esta llei i practicarà, si és el cas, la regularització que corresponga de la situació tributària de la cooperativa.

El resultat d'eixes actuacions es comunicarà a les corporacions locals i comunitats autònomes interessades quan pugua tindre transcendència respecte als tributs la gestió dels quals els corresponga.»

Disposició final tercera. *Títol competencial.*

Esta llei es dicta a l'empara de les competències de l'Estat que estableixen els articles 149.1.11, 13 i 14 de la Constitució.

Disposició final quarta. *Desplegament reglamentari.*

El Govern podrà dictar les normes reglamentàries necessàries per a desplegar el que disposa esta llei.

Disposició final quinta. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

No obstant això, l'article 7 entrarà en vigor als vint dies de la publicació i serà d'aplicació a tots els pagaments efectuats des d'eixa data, encara que es referisquen a operacions concertades abans de l'establiment de la limitació.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 29 d'octubre de 2012.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY